SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXIX (23)
No. (štev.) 44

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
5. novembra 1970

Ko živ-žav potihne

To nedeljo se bomo znova vsi, ki nam je mar mladine in njenega delovanja, zbrali na mladinskem dnevu. Prisostvovali bomo nastopom, ploskali raznim točkam, se navduševali in navijali eni ali drugi ekipi v odbojki, malo pokramljali, mladi se pozabavali, starejši obujali spomine na stare čase, in končno zadovoljni odšli na svoje domove.

Utihnil pa bo tudi za nekaj časa šum mladega delovanja. Nekateri se bodo posvetili študiju za izpite, drugi delu; potem bodo prišle počitnice in do marca prihodnjega leta organizacije ne bodo preveč aktivno delovale.

To je napoved in verjetno se bo popolnoma izpolnila. A za tem, na videz mrzlim poročanjem, ki jih bodo prinašale kronike našega izseljenskega časopisja, je velika celota problematike našega zdomskega življenja. Nedvomno je eno: dokler se bodo mladi rodovi ohranjali v slovenski zavesti, dotlej bo zagotovljena ohranitev emigracije.

Zadnje mesece je bila mladina precej razgibana: krajevni mladinski dnevi, čajanke, izleti, večeri. Ves čas mladinski športni dnevi, z vso svojo težo uspehov in neuspehov, športno in organizatorno. Pred dnevi lepo uspeli glasbeni festival. Sedaj mladinski dan. More kdo preštet, koliko truda in časa je bilo vloženega v vse to delovanje, koliko ur v tekmovanjih (nekoliko manj v pripravi in treningu). Koliko dobre volje (in koliko razburjanja). Kam vse to? Zakaj?

Pomislimo: uspehi so bili vedno sad napora in dela; šibke točke vedno posledica nezanimanja, posledica osebe, ki bi lahko, pa se ji ni ljubilo, ali ni hotela. Če bo nastop na mladinskem dnevu mogočna slika, bo to krona večmesečnega dela in skrbi, priprav in vaj. Če nastopa ne bi bilo, ali bi bil pomanjkljiv, ne bi točno vedeli, kaj nam manjka, a čutili bi vtis poraza.

Šport ni vse, niti ni najvažnejše, čeprav je lahko podlaga za marsikatero dobro setev. Tudi petje in glasba še ne izpolnita delovanja. Kar mladina (v primeri s celoto maloštevilna) dobi v naših srednješolskih tečajih, je prepotrebno. A manjka še več.

Gojiti ljubezen do slovenske stvari, vsak na svojem polju, vsak v tisti zmožnosti, v tistem, včasih skritem kotičku, ki pa bi mu vsak rad posvetil vse najboljše, kar premore svojih zmožnosti. Pisanje in pesnikovanje, odrsko udejstvovanje, kiparstvo in slikarstvo, fotografija, film, glasba, morda časnikarstvo, slovenska folklora, narodni plesi, in še toliko drugih področij kjer se mlademu človeku lahko vžge žilica in pokaže svoj skrit zaklad. Saj so včasih bili razni krožki in tečaji, a kje so sedaj.

Morda se na nekaterih teh polj tudi danes v tej smeri kaj stori. A vse je le preveč odvisno od dobre volje in slučaja, vse tako neorganizirano, brez kontinuitete, preveč diletantsko.

Potrebna nam je profesionalna mentaliteta. Ne v smislu zaslužka, temveč v smislu posvetitve. Vsak le na svojem (enem samem) področju. Strokovnjak, ki bo z gotovimi koraki vodil svoje „učence" po poti osebne in narodne izpopolnitve. Pot, ki bo podlaga resničnega našega razmaha na kulturnem, športnem in družabnem polju.

Le tako bomo lahko mirno gledali v bodočnost, le tako bo žetev lahka, trud poplačan. Le tako se bo emigracija razvila v enoto, ki bo nam in narodu ponos. S skrbnim, organiziranim in vztrajnim delom.

Zato: na delo vsi, ki jim je naša mladina in po njej narod mar.

Tebi, mladina pa, ob tem tvojem dnevu: Bog te živi!

V Karačiju v Pakistanu je neki pakistanski vozač tovornjaka na letališču skušal ubiti poljskega predsednika Spychalskega, ki se je bil pripeljal na uradni obisk v Pakistan. Zapeljal je svoj tovornjak med poljsko delegacijo, ki je izstopila iz letala. Ubit je bil pomočnik poljskega zun. ministra ter tri druge osebe. Policija je atentatorja, ki je kričal „Smrt komunistom!", aretirala.

TERENSKI ODBORI V ČILU

ALLENDE NASTOPIL VLADO

Minuli torek, 3. t. m., je v Čilu zavladal marksistični predsednik Salvador Allende. V njegovi vladi so: 4 socialisti, 3 komunisti, 1 neodvisen marksist, 3 radikali, 2 social-demokrata, 1 član Acción popular independiente in 1 član Movimiento de acción popular unitaria. Allende je seveda izjavil, da njegova vlada ne bo marksistična, temveč večstrankarska ter je kot dokaz navedel sestavo svoje vlade. Toda prvih osem članov so izraziti marksisti, ostalih sedem pa so vsi skrajni levičarji.

Glavno vlogo v življenju Čilencev bodo odslej naprej igrali tkim. „odbori ljudske enotnosti" — po slovensko terenski odbori —, je na tiskovni konferenci povedal Allende. Teh terenskih odborov je po vsej državi že organiziranih ok. 15.000 Allende je pojasnil, da so bili ti odbori sestavljeni med volilno kampanjo ter je bilo najprej ustanovljenih 8.000. Aktivisti komunistične partije so takoj od začetka vodili 6.000 teh odborov.

Na isti tiskovni konferenci je tudi desetič ponovil, da njegov režim ne bo marksističen, „kajti marksizem je samo sistem razlaganja zgodovine", temveč, da bo „večstrankarski ter bo pomenil prvi korak v socializem".

V zvezi s preiskavami o umoru čilskega vrhovnega poveljnika grala. Schneiderja poročajo, da je doslej zaprtih ok. 30 oseb. Preiskave vodi gral. Cheyre. Čilska vojska je objavila, da bo „še naprej hodila po poti, ki jo je začrtal gral. Schneider", se pravi po poti spoštovanja ustave in zakonitosti. Zadevno spomenico vsem čilskim oboroženim silam je podpisal novi čilski poveljnik gral. Carlos Prats.

Na pogrebu grala. Schneiderja pa je bivši čilski predsednik Frei med drugim pomenljivo izjavil: „Umrl je v obrambi ustave, zakonitosti in demokracije. O da bi se vsi, ki ga danes poveličujejo, vedno spominjali idealov, za katere je dal svoje življenje!"

Za pospešenje centralizma

PODROBNOSTI TITOVEGA NAČRTA

Britanska tiskovna agencija Reuter je preteklo soboto razposlala v svet poročilo o Titovih načrtih za kolegialno vlado v Beogradu ter o razmerah v komunistični Jugoslaviji. V poročilu pravi med drugim:

Titov načrt o strukturi nove vrste kolektivne vlade v Jugoslaviji stremi dalj, kakor pa samo zagotoviti miren nadaljnji razvoj, ko bo on izginil z jugoslovanske pozornice.

Predlagano federalno predsedstvo naj bi bila neke vrste vladna reforma, ki bi omilila ali ozdravila gospodarske in politične interesne konflikte, kateri grozijo stabilnosti jugoslovanske federacije, ki so jo bili komunisti ustanovili pred petindvajsetimi leti.

Iz načrta je razvidno, da Tito hoče znova okrepiti centralno vlado v Beogradu in istočasno postriči peruti gotovim republiškim partijskim vodjem, ki so si prigrabili preveč avtoritete. Načrt hoče navezati partijo, vlado, parlament in vlade šestih republik na centralni politični aparat, ki naj zagotovi federalno enotnost, vendar pa naj se istočasno izkaže sprejemljivega za krajevne zahteve.

Gre, kakor kaže, za nov Titov eksperiment — verjetno zadnji — da bi združil tipično komunistični režim od vrha navzdol z demokratskimi pritiski od spodaj navzgor in ustvaril tako neke vrste kombinacijo med liberalizmom in avtoritarizmom.

Tito meni, da bo njegov novi način vladanja povezal šest republik — pogostokrat med seboj v spopadu vsled ambicij in nezaupanja — v harmonično skupnost, ki bo zmožna sprejemati hitre odločitve tako na notranjem kakor na zunanjem področju.

Gospodarska rivaliteta je bila, n. pr. povod za dogodek, ko je neka republika prepovedala prodajati na svojih avtomobilskih postajah gorivo z refinerijo druge, sosednje republike, dasi sta obe članici federacije.

Najtežja naloga, ki čaka federalno predsedstvo, kakor si ga zamišlja Tito, bo izvrševanje centralne oblasti v večnarodni državi, ki je v sebi razdeljena vsled zgodovinskih nasprotij.

Los pueblos dicen no!

Hace pocos días la policía brasileña anunció la muerte de Joaquín Camera Ferreira, uno de los terroristas de la línea maoista más buscados del país. La captura y la muerte de Ferreira significan posibllemente el tropiezo más grave para el movimiento terrorista clandestino, desde que fue muerto hace casi un año Carlos Marighela, iniciador de la guerilla urbana en América Latina.

Por otro lado, el aniquilamiento de la guerilla Boliviana, con la captura de su jefe "Chato" Pereda, pone fin a las andadas de los grupos castristas en ese país.

Es significativo, que todas las veces que la guerilla castrocomunista fracasa, se debe a la falta de apoyo popular. Es que los pueblos de América latina ya han entrevisto las ocultas intenciones de estos falsos profetas. Con su amor por la libertad y su alto espíritu democrático, han expresado su rotunda negativa a quienes usan como arma política los secuestros, la extorsión y el asesinato.

Narodi rečejo ne!

Pred nekaj dnevi je brazilska policija objavila, da je umrl Joaquin Camera Ferreira, eden od najbolj iskanih maoističnih teroristov v državi. Zajetje Ferreira in njegova smrt sta verjetno največji nezgodi podtalnega terorističnega gibanja, odkar je bil pred letom ubit Carlos Marighela, početnik mestnih gveril v Južni Ameriki.

Na drugi strani pa pomeni zajetje „Chata" Pereda, šefa bolivijske gverile, njeno uničenje, pa tudi konec Castrovih agentov v državi.

Zanimivo je, da kadar gverila nima uspeha, je to zaradi pomanjkanja podpore preprostega ljudstva. Kot vse kaže, je ljudstvo v Južni Ameriki že spoznalo skrite namene teh krivih prerokov. S svojo ljubeznijo do svobode in velikim duhom za demokracijo je ljudstvo odločno odbilo tiste, ki uporabljajo ugrabitve, izsiljevanja in umore kot politično orožje.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

VLADA JE SESTAVLJENA...

Po dolgotrajnem čakanju je predsednik republike general Levingston vendarle pretekli četrtek, 29. okt., imenoval novega notranjega ministra. Kot ob vseh sličnih primerah, so se tudi to pot opazovalci zmotili; noben izmed toliko prerešetanih kandidatov ni prejel ponudbe za zasedbo tega mesta. Nov minister je letalski brigadir Arturo Gordón Aguirre. Doslej ni vršil nikakih političnih poslov, temveč se je striktno držal svoje vojaške funkcije. Poznan pa je kot praktičen in navdušen katoličan.

Seveda je z imenovanjem tega, precej apolitičnega moža na striktno politično mesto, splahnelo pričakovanje opazovalcev, da se bo sedaj pričelo delo za „organiziranje revolucionarne stranke" na kar že dolgo namigujejo

Brigadir Aguirre je prisegel kot minister v torek, 3. t. m. zvečer. Takoj nato je objavil, da je zaprosil za izstop iz vojaškega letalstva (kar je v navadi, če član oboroženih sil sprejme politične funkcije). Tudi je izjavil časnikarjem, da je sprejel ostavko političnega podtajnika dr. Gilardi Novarroja, ki je doslej vodil razgovore vlade z raznimi političnimi osebnostmi in strujami.

Takoj po imenovanju notranjega ministra, se je zanimanje obrnila na gospodarsko plat. Minister ekonomije dr. Ferer, je v torek 27. zvečer napovedal nadaljnji ekonomski program. V glavnem vsebuje ta 10 bistvenih točk in mnogo smeri gospodarske politike. Konkretne točke so: ustanovitev Razvojne banke; ustanovitev banke za Zunanjo trgovino; 50 javnih veledel; razmah bazičnih industrij; industrijska modernizacija; ustanovitev podtajništva za državno opremo (ki bi usmerilo uradni nakup v argentinske tvrdke); tehnifikacija in kredite za poljedeljstvo in živinorejo; Zakon o živinskem zdravju (za pospešenje izvoza na mesnem področju); Vrnitev v sistem kolektivnih delavskih pogodb, povišenje plač in zavarovanje proti brezposelnosti; ter iskanje efektivnosti v uradnem aparatu, zlasti na železnicah. Načrt ministra Fererja je dobil mnogo pohval, pa tudi ugovorov. Najmočnejši je bil ta, da za tak program — ni denarja.

Delno pohvalo je pa zaslužil s strani delavcev. V četrtek 29. popoldne se je že sestal s predstavniki CGT. Ti so odločili, da bo 36 urna stavka 12. in 13. novembra, torej je še dovolj časa, da jo častno prekličejo, če bi vlada „s konkretnimi akcijami pokazala voljo do bolj pravičnega nastopa". Glede tega je minister Ferer optimist.

V torek 27. zvečer pa se je tudi razvedela novica, da je argentinski znanstvenik dr. Luis Federico Leloir prejel Nobelovo nagrado za svoja dolgoletna raziskovanja na polju biokemije. Zasluženo priznanje, ki pa je tudi nov dokaz, da je glede osebnih zmožnosti in človeških sposobnosti Argentina med vodilnimi deželami na svetu. Morala bi se le otresti svojih sektarskih prepirov, pa bi imela prosto pot med razvite države sveta.

V torek, 3. t. m. se je razvedelo, da je odstopil tajnik Narodnega sveta za razvoj, general Juan Enrique Guglialmelli. Razlog za to potezo je bilo „nesoglasje z ekonomsko politiko prejšnjega in sedanjega ekonomskega ministra". General Guglialmelli je pristaš razvojne gospodarske smeri, ter se je večkrat zavzemal tudi za večje povišice delavskih plač. Nekateri opazovalci ga smatrajo tudi za „populista", in simpatizerja perujskega načina revolucionarnega procesa. Govorilo se je, da mu je bilo ponudeno notranje ministrstvo, pa je ponudbo odklonil, ker baje predsednik ni sprejel njegovih pogojev.

Z njegovim odhodom se odpre novo vprašanje o bodoči gospodarski smeri, kajti kot tajnik sveta za razvoj je bil organizator dolgoročnega gospodarskega načrta sedanje vlade.

Pavel VI. svari pred novo vojno

NUJNOST MIRU NA BLIŽNJEM VZHODU

Danes mineva prva doba premirja na Bližnjem vzhodu, med Izraelom in Arabci. Oboji so sicer izrazili pripravljenost, da premirje podaljšajo vsaj za naslednjih 90 dni, vendar mnogi pričakujejo, da se more zgoditi, da bi se sovražnosti obnovile. To bi pomenilo novo nevarnost za razširjenje konflikta tudi na velesile, ki ščitijo svoje interese na tem strateškem prostoru.

O tej nevarnosti je ponovno govoril tudi papež Pavel VI. na praznik Vseh svetnikov. Pozval je kristjane vsega sveta, naj molijo, da bi se mir na Bližnjem vzhodu ohranil.

Dobesedno je izjavil: „Če se premirje ne bo podaljšalo, se bo podrlo upanje na mir in možnost doseči pravičen sporazum, ki bo končal konflikt". Izrazil je upanje, da bodo „vsi prizadeti resno premislili stvar, da bodo velesile nepristranske in da bodo ZN storili vse, da se položaj uredi. Moliti moramo za pozitiven rezultat pogajanj, ki se vodijo v ZN za podaljšanje premirja na Bližnjem vzhodu".

„Kaj bi pomenila obnova sovražnosti za Bližnji vzhod in za ves svet? Lahko je predvidevati, da bi bilo upanje na mir in na možnost pravične ureditve zadev na Bližnjem vzhodu izgubljeno za dolgo dobo. Istočasno pa bi verjetno boj postal še bolj zapleten in nevaren, ker bi zajel tudi druge države, poleg tistih na Bližnjem vzhodu, v vrtinec merjenja sil", je zaključil papež Pavel VI.

I Z T E D N A V T E D E N

Jožef Mobutu je bil v Kongu izvoljen za predsednika. Mobutu je pred petimi leti prevzel oblast z Kongu ter so bile preteklo nedeljo prve predsedniške volitve v Kongu. Volilci, ki jih je 9 milijonov, so mogli voliti z dvema listkoma: z zelenim, ki je pomenil Mobutuja in z rdečim, ki je pomenil proti Mobutuju. Toda edini kandidat je bil Mobutu, star 40 let. V nedeljo, 15. t. m., pa bodo volitve v nov kongres, ki šteje 420 članov, ki so vsi člani Mobutujevega Ljudskega revolucionarnega gibanja.

Ekvadorski gral. Rohon Sandoval se je minulo nedeljo pojavil čil in zdrav na letališču v Quito. Po nekaterih poročilih mu je uspelo uiti ugrabiteljem. Vlada je zaprla meje države, ustavila ves letalski promet in lovi ekstremiste.

Bolivijska vojska je ujela Osvalda „Chata" Pereda, vodjo majhne gverilske skupine, ki je terorizirala prebivalstvo v severnem delu države. Osvaldo Chato Pereda je brat „Coca" Pereda, desne roke Che Guevare. Coco Pereda je bil ubit obenem z Guevaro. Prav tako je bil ubit tudi tretji brat Osvalda Perede, „Inti", in sicer v sami bolivijski prestolnici La Paz. Chatova skupina gverilcev je štela 75 mož, od teh 52 Bolivijcev in 23 tujcev. Med tujci ni bilo nobenega Kubanca.

Kitajsko prebivalstvo se zadnje mesece neprestano vadi za slučaj vojne, pravijo zanesljiva poročila iz Kitajske. Živil so nakopičili po državnih skladiščih za dve leti, zaklonišča odn. podzemska skrivališča gradijo po vsej državi z mrzlično naglico, ker se kitajski narod „pripravlja na ljudsko vojno", kakor izjavljajo na Kitajskem.

Kardinal Cushing, 75, je umrl v ponedeljek v Bostonu. Njegov oče je bil priseljenec iz Irske, po poklicu kovač.

ZSSR ima več suhozemskih medcelinskih raket, kakor jih imajo ZDA, so objavili v Inštitutu za strateške študije v Londonu. Toda, ZDA nadkriljujejo ZSSR v številu Polaris in drugih podmorskih raket.

Ameriška policija je izurila pse za lov na tihotapce mamil. Na vseh ameriških obmejnih postajah so postavili pse, ki so jim izurili voh za razne vrste mamil. S psi so v nekaj dneh odkrili mamila tudi v neštevilnih paketih na poštnih uradih in drugod.

John Dos Pasos, eden velikih severnoameriških literatov našega stoletja, je pretekli teden umrl v 74. letu starosti.

SLOVENSKA URA V LS6 "RADIO AMERICA

je vsak petek ob 21

Ob prvi obletnici smrti Joška Krošlja

Težko bomo našli med nami javnega delavca, ki bi ga mogli primerjati s pokojnim Krošljem po delavnosti, skromnosti, požrtvovalnosti, zvestobi in ljubezni do vsega slovenskega. Vedno jasneje se zavedamo in spoznavamo, da je bil Jožko Krošelj samo eden in vedno bolj ga pogrešamo.

Življenje, ki mu ni bilo vedno lahko, ga je oblikovalo od revolucionarnosti, ki jo je kazal v mladih letih preko novinarskega poklica do tistih let, ko je postal v Beogradu osebni tajnik največjega slovenskega politika in državnika dr. Korošca. Begunstvo ga ni strlo in v izseljenstvu je razvil vse svoje sposobnosti in jih posvetil Svobodni Sloveniji in njenim Zbornikom. Pa tudi drugače je prijel za kakršnokoli delo v naši skupnosti.

Vsi odborniki slovenskih organizacij in domov ter organizatorji raznih prireditev vedo, da so v Jožku Krošlju našli vedno prijatelja, ki je bil srečen, če je mogel pomagati kakorkoli, posebno s pisano besedo podpreti njih delo. Ni je bilo pomembnejše slovenske prireditve, katere se tekom dvajsetih let ne bi udeležil in potem napisal poročilo kot je znal le on, tako da ga je bilo veselje brati.

Na obletnico njegove smrti, 31. oktobra, so se popoldne zbrali okrog njegovega groba na pokopališču v Morónu vdova ga. Malči, pokojnikova sinova Tone in Bojan (sin Janez je v službi v Sao Paulu v Braziliji), uredniki Svobodne Slovenije in najožji prijatelji. Kljub močnemu deževju in nalivu so vztrajali, ko je dr. Alojzij Starc molil molitve na grobu. Miloš Štare pa je v imenu Svobodne Slovenije položil na grob šopek rdečih nageljnov s slovenskim trakom.

Zvečer istega dne je bila v Slovenski hiši za pokojnega Jožka maša, katero je daroval delegat msgr. Orehar. Rojaki so prisostvovali maši v tako velikem številu, da so povsem napolnili kapelo. Molili so za pokoj duše dragega pokojnika in mu izkazali zahvalo in spoštovanje, kakor ga je zaslužil, v polni meri.

Pobuda za ustanovitev vojaške gimnazije

Premalo Slovencev na vojaških akademijah

Slovenski republiški sekretariat za narodno obrambo je sprožil pobudo za ustanovitev vojaške gimnazije v Ljubljani. Gre v bistvu za običajno slovensko gimnazijo, le s to razliko, da bi bili njeni dijaki predvsem štipendisti JLA. Po maturi na tej gimnaziji naj bi se dijaki odločili za študij na vojaških akademijah. Vzrok temu je, da se v povojnem času slovenski mladinci zelo malo zanimajo za študij na vojaških akademijah. Po načrtu naj bi bilo na vojaških akademijah slovenskih študentov okrog 9 odstotkov. Pa so se Slovenci temu številu približali leta 1961, ko se je iz Slovenije vpisalo 7 odstotkov novincev. V naslednjih letih je pa število stalno padalo. Slovenska vojaška gimnazija v Ljubljani, ki naj bi Slovencem zbudila zanimanje za vojaški poklic, naj bi po sedanjih predlogih imela kapaciteto okrog 400 dijakov.

VZROK JALOVOSTI. — Imate izredno nadarjene ljudi, ki nič ne dajo od sebe, ker so zaradi svojega šibkega značaja preveč nepotrpežljivi in ne morejo počakati, da bi plod dozorel.

Friedrich Nietzsche, Človeško, prečloveško, I, 216.

Hrvatsko priznanje slovenskemu Martinu Fierru

Urednik Hrvatske revije, ki zdaj izhaja v Barceloni v Španiji, prof. Vinko Nikolić, je po prejemu slovenskega prevoda Martina Fierra pisal dr. Tinetu Debeliaku naslednje pismo, ki ga kot priznanje slovenski zmožnosti in podjetnosti v prevodu priobčujemo:

Navdušen nad veličastnim slovenskim izdanjem argentinske svete pesmi „Martin Fierro“ srčno čestitam Vam in vsem, ki so tej lepi izdaji pomagali, tako intelektualno kakor moralno in tehnično. Taka izdaja bi lahko stala kot vzor ne samo sredi vaše bele Ljubljane, ampak tudi sredi Pariza in Barcelone, teh slavnih središč grafične umetnosti; pa vam je res lahko v veliko čast in trajen ponos. Pesniki brez mecenov ne morejo ustvariti takih del, zato so bili tu potrebni ne samo Debeljaki in Kanalc-Petričkove, ampak tudi Karbe, potrebni Ahčini in Vombergarji, tudi Petrički in Domiclji, Hafnerji in Čeči, pa tudi Vera Debeljak, saj je to dovršen venec umetnosti in znanja, navdiha in dela, in je predvsem dokaz velike ljubezni do slovenske kulture in jezika, posebno še do vašega velikega naroda, ki danes v trpljenju pod ponosnim Triglavom čaka na svojo boljšo usodo. Tak narod, ki ste ga s svojim izdanjem dostojno predstavili, zasluži boljšo usodo, zasluži več sreče in svobode, kar mu želim iz srca.

Prepričan sem, da bo dobro slovensko ljudstvo tudi sedaj izvršilo svojo dolžnost, in da bo imela vsaka slovenska hiša v tujem svetu, pa počasi tudi ona v domovini Sloveniji, to lepo argentinsko-slovensko knjigo, v ponos in korist.

Niste se mogli v imenu slovenskega naroda bolje oddolžiti velikodušnemu gostitelju republiki Argentini za 90-letnico slovenske emigracije vanjo.

Meni kot Hrvatu je iskreno žal, da tudi mi nimamo podobnega izdanja, a v vašem primeru imamo takó vzpodbudo kot vzor, naj se prepletejo intelektualne in materialne in tehnične hrvatske sile, naj se združijo pesniki in meceni, likovni umetniki in tiskarji, pa naj vsi skupaj s tem značilnim argentinskim delom v hrvatskem jeziku čimprej obogatijo hrvatsko kulturo!

Želim Vam, dragi doktor, in vaši družini vse dobro, Vas in vse vidne in nevidne sodelavce tega velikega izdanja „Martina Fierra“ pa iz srca pozdravljam v iskrenem spoštovanju

prof. Vinko Nikolić
urednik Hrvatske revije

Slab uspeh "Bitke na Neretvi"

O jugoslovanskem filmu „Bitka na Neretvi“ in njegovi zgodovinski „objektivnosti“ smo v našem listu že pisali. Sedaj pa smo dobili vesti, da se film ekonomsko jugoslovanskemu režimu kaj slabo obnese. In pri tem niso odsotni tudi ideološki vzroki. Tako vsaj se da razbrati tudi in pisanja Bogdana Pogačnika v ljubljanskem delu. V svojem „Pismu iz Francije“ takole jamra nad polomom filma:

Znašajoč se na napovedi naših in francoskih distributerjev, pa tudi na prve izjave častnih gostov na premieri, smo računali, da se bo Bulajićev film „Bitka na Neretvi“ v Franciji zelo dobro odrezal. Kljub veliki reklami, s katero so skušali opozarjati na film vsaj v začetku, pa je bila praktična vsaj v začetku, pa je bila praktična vsaj, tako časopisne kritike kot publike, v Parizu prej borna kot obilna. Film je v Parizu res vrtelo šest uglednih premierskih kinematografov, a po treh tednih so film dali s sporeda. Številka 80.000 obiskovalcev, kolikor naj bi jih film gledalo po podatkih Jugoslavije filma (pa tudi če je ta številka šla do 100.000) sicer ni nizka, vendar pa je to za velefilm, za kar se je „Neretva“ potegovala, dokaj slab rezultat.

Zakaj? Del odgovora smo lahko našli že v strokovnih (in nestrokovnih) kritikah po časopisih in revijah, od katerih so nekatere šle celo v zlonamerna izkrivljanja zgodovine, medtem ko so druge zelo pavšalno hvalile le grandioznost vojnih prizorov. Do „Neretve“ so se pariški gledalci in kritiki v marsičem opredeljevali že na pragu, politično, svetovnonazorsko. A tu pri vseh velikanskih človeških in denarnih prizadevanjih, ki so bila v ta film vložena, film ni obvladal terena, ampak je teren ocenjeval film. Nezainteresiranim, ki jim je le do dveh ur razvedrila, je bil film s svojim zgolj vojnim dogajanjem pretežak in predolg. Za tiste, ki jim je jugoslovanska partizanska borba blizu, je bil film še prebled odsev resničnosti, sicer širokopotezen, a brez zadostnega prikaza onih notranjih moči, žrtvovanj in individualnih usod, ki bi upravičile to gigantsko borbo. Drugi, ki so bili že med vojno, pa tudi danes, prepričani, da je šlo v bistvu za državljansko vojno, so celo oporekali verodostojnost bitke in se zlasti spodtikali nad stoodstotno negativnim prikazom četnikov (v filmu negativnejši od samih Nemcev). O tej mentaliteti zamenjanih pojmov so pričali poleg dejanskih emigrantskih akcij tudi povsem rokodelski spodrsljaji likovne reklame. Nad vhodom v kinematograf Danton na Odeonu je na primer aranžer kot osrednji lik velikanskega reklamnega panoja naslikal prav Orsona Wellsa s četniško kučmo na glavi kot nekakega balkanskega vojnega junaka.

Vtis imam tudi, da se pri Francozih, ne glede na njihov siceršnji površinski in često birokratični patos, vsaj na kulturnem področju ni obnesel komercialni zvezdniški vidik mednarodne plejade igralcev v „Neretvi“.

Dokaj šibkemu plasmaju „Neretve“ v Franciji je — pri vseh milijonih vloženih v proizvodnjo, pa tudi v samo predstavitev v Franciji — botrovalo končno najbrž tudi nekaj organizacijskih spodrsljajev, ki jih v tako zahtevnem podvigu ne bi smeli dopustiti. Predvsem gre za to, da je bila francoska sinhronizacija izdelana zelo pozno in da so tako film uvrstili na program prepozno oziroma prezgodaj, še sredi samih poletnih počitnic, ko je velik del Pariza kulturno še mrtev. Da bi bila počitniška atmosfera še popolnejša, so v času, ko se je bila „bitka“ za „Neretvo“ v francoskih kinematografih, tudi uslužbenci jugoslovanskega filmskega predstavništva v Parizu „Jugoslavija-film“ — šli na dopust. Res je bila, vsaj v začetku predvajanja navzoča tudi posebna ekipa „Neretve“, toda ob taki akciji je treba najbrž strniti vse sile morda neposredno prizadete še celo bolj. Ko sem se torej zdaj obrnil na Jugoslavijo-film v Parizu z vprašanjem, če mi lahko dajo na vpogled celotni pregled v Franciji izišlih kritik o „Neretvi“, mi s tem, žal, niso mogli postreči. Niti na premieri niti na diskusijskem predavanju filma za pariške študente niso poskrbeli za zadostno usposobljenega prevajalca, ki bi morda z odgovori ustvarjalcev lahko razorožil marsikatere nastale nejasnosti ali nasprotja.

Na koncu Bogdan Pogačnik še ugotavlja in se sprašuje:

Film zdaj vrtijo nekje po Franciji. Kje natančno, pravega pregleda ni. Zvedel sem le še to, da je zlasti v Marseillu film potegnil precej kratko. Morda se bo sicer končni rezultat, po ponovnem repriznem predvajanju v Parizu, izboljšal, toda škoda je že doslej za vsako izgubljeno priložnost. Kajti, če — po njihovi ali naši krivdi — nismo mogli prodreti s takim filmskim podvigom, kot je „Neretva“, s čim bomo še lahko?

Z ničemer, tovariš Pogačnik. Gotovo pa najmanj z deli, kjer se podlo potvarja zgodovinska resnica o lastnih bratih medtem ko se suženjsko prizanaša celo okupatorjevim grozodejstvom. Vsaka laž se prej ali slej maščuje.

Umrla je m. Terezija Hanželič

19. februarja 1966 je m. Terezija Hanželič, dolgoletna vrhovna predstojnica šolskih sester, dopolnila v Rimu 90 let življenja. Tedaj so pisali o njej: „V samoti svoje sobice v hiši v ulici dei Colli 10 preživlja naša jubilantka svoje dni v molitvi in sveti zbranosti. Pripravlja se na tisti blaženi trenutek, ko bo prvič v siju večne luči zagledala Kristusa Gospoda, ki mu je v ljubezni žrtvovala vse svoje dušne in fizične sile ter zmožnosti.“

Ta blaženi trenutek je nastopil za m. Terezijo v torek, 20. oktobra, v jutranjih urah. Njena duša je odšla k Bogu po plačilo, za njo pa bodo ostala njena dela in svetel zgled, ki nam ga je zapustila. Po rodu je bila štajerka, s Hardeka pri Ormožu. Pri šolskih sestrah v Mariboru se je izobrazila za učiteljico, pa potem pri njih ostala. 15. avgusta 1899 je sprejela redovno obleko. 71 let je torej služila božjemu Ženinu. Življenjska pot jo je vodila preko Tomaja na Krasu v Marijanišče v Ljubljani, kjer je uspešno delovala 28 let. Leta 1928 je prevzela novo ustanovljeno postojanko v Zemunu pri Beogradu. Sedem let nato je postala vrhovna predstojnica kongregacije šolskih sester. S to izvolitvijo se je za m. Hanželič pričela najbolj plodovita, pa tudi najbolj težavna doba njenega življenja. Trajala je polnih 21 let. Do izbruha vojne leta 1941 je ustanovila trideset novih postojank. Na nasvet kardinala protektorja Laurentija je usmerila delovanje kongregacije na jug in vzhod Jugoslavije. Nemški napad na Jugoslavijo je ves ta obetajoči razmah kongregacije v hipu uničil. Tudi materna hiša v Mariboru je postala plen nacističnih zavojevalcev.

M. Terezija se je zatekla najprej v Ljubljano, nato pa v Rim. Polagoma ji je uspelo v večnem mestu ustvariti novo materno hišo. Težka so bila tista medvojna in povojna leta, polna revščine, skrbi in Jobovih vesti. Po letu 1945 so še domači komunisti v Jugoslaviji uničili še to, kar je okupator pustil v Ljubljanski pokrajini. Tedaj je m. Terezija postala zaščitnica in gostiteljica premnogih naših ljudi, ki so si z begom iz domovine skušali rešiti svoj obstoj. Leta 1954 ji je uspelo kupiti hišo v ulici Farnesina, kjer je nato zrastla sedanja generalna hiša. V avgustu 1956 je mogla po izvršenem kapitlju odložiti težko breme vrhovnega predstojništva. Drugi naj bi nadaljevali njeno delo, ona pa se je umaknila v ulico dei Colli, kjer je sedaj v Gospodu zaspala.

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kralj

Nejasni pojmi

Sedeli smo v mešani družbi. Mladina je največ molčala, le Helena, lepo dekle, je pripovedovala, kako obiskuje šolo za solopetje in kako si želi šolo dokončati, se posvetiti opernemu petju. Tožila je, koliko se mora učiti, kakšna žrtev je zanjo potovati dvakrat na teden na konservatorij, kjer toliko zahtevajo od učenca... „Ljudje mislijo, da je glasba kar tako, niti si ne predstavljajo, koliko trpljenja zahteva, koliko žrtev!“

Prijatelj, izkušen mož, ki je sedel poleg mene, mi je tiho rekel: „Ta ni pevka, ni umetnica in iz nje ne bo nič, zapomnite si! Umetniku tudi najhujše žrtve niso žrtve. Če bi svoj poklic ljubila, bi ljubila tudi pot do njega.“

Vprašanje, kako človek v svojem poklicu gleda na žrtve, posebno pa, kako jih prenaša, je zanimiva zadeva.

Vzemimo žrtve žene in matere. Vsaka ve, da jo čakajo, a pogled nanje, je velikokrat že od začetka zgrešen. Zato začetna razočaranja in težave sožitja. Nekatere se polagoma znajdejo, posebno tam, kjer se zakonca med seboj skušata izpopolnjevati in sproti spraviti na čisto vse težave, ki jih skupno življenje dnevno prinaša.

Predzakonska vzgoja je važnega pomena prav zato, ker že vnaprej pokaže na težave skupnega življenja in svetuje njih rešitve.

Res da je medsebojna ljubezen zakoncev edina trdna osnova za lep zakon in za srečno vzgojo otrok, brez katere nobena še tako modra knjiga in nobena teoretska vzgoja malo ali nič ne pomagata. Vendar pa je na drugi strani prav tako res, da celo med ljubečima zakoncema pride do hudih razpok, ker on ali ona ne pozna naravnih teženj drugega spola.

„Moj mož se bolj zanima za službo kakor za družino. Vse moram doma sama urediti, tako tudi v šoli in vse, kar se otrok tiče,“ toži mlada žena z grenkobo. Počuti se kakor opeharjena žrtev.

Ta bi morala že pred poroko vedeti, da je normalnemu možu njegovo delo, posebno, če je poklicno, najvažnejša stvar, morda važnejše kakor žena. To žena težko razume in tega dejstva podzavestno tudi noče sprejeti, ker je vendar zanjo mož in otroci vse. Če bi to delitev čustev in dela že preje razumela, ne bi v zakonu trpela in se počutila kakor žrtev krivice. Večkrat je res težko za ženo, a žrtve so živ del zakonskega sožitja, tudi najlepšega.

Razumevanje moževega dela je eden temeljnih kamnov zakonskega življenja. A zelo redko slišimo žene, ki bi govorile o moževem delu kot o njegovem ponosu. Največkrat je slišati o delu kot viru zaslužka.

Gotovo je tako napačno gledanje nevedne žene potisnilo marsikaterega moža v delo, ki ga ne zanima in ki ga lahko globoko zagreni in z njim vso družino.

Žena mora podpreti, če treba tudi z žrtvami, moževo delo, ki je zanj vir telesnega in duševnega zdravja in tudi vir njegovih moralnih sil.

Mati in njene žrtve. Zakaj imenujemo žrtve skrbi in nego, ki jo mati dnevno izkazuje svojim otrokom? Mati, ki ima resnično rada svojega otroka, in to je vsaka normalna mati, ne bi smela poudarjati svojega trpljenja in žrtev zanj.

Gotovo je z otroki križ, posebno z nekaterimi, ki so bolehni ali pa ker imajo težak značaj. A ne igrajmo glasne žrtve pred možem, ali pred prijatelji in sosedami. Saj je materina žrtev oplemenitena z ljubeznijo do svojega otroka.

Napačni pojmi in govorjenje o žrtvah večkrat hudo razjedajo in uničujejo naše in tudi življenje naših otrok.

Otroci so tudi po božji zapovedi res dolžni staršem hvaležnost in spoštovanje. Starši vzgajajo in skrbijo za življenje svojih otrok, ker jih ljubijo, ne zato da jim bodo vračali. Starši, ki na to hladno računajo, so večkrat bridko razočarani. Ljubezen otrok ni hladno povračilo tega, kar smo zanje naravno, z ljubeznijo storili. Mi svojim otrokom vračamo, kar smo sami prejeli od svojih staršev in naši otroci bodo podaljšali to zlato verigo ljubezni, ko bodo zopet svojim otrokom, našim vnukom dajali.

Bogastvo slovenskih podvigov

Kot skoraj vsak Slovenec je tudi Jurij je rad prepeval. Ljubezen do pesmi je ohranil tudi, ko je postal duhovnik, dvorni vzgojitelj, povevodja in končno prvi redni dunajski škof. Slovenec Jurij je ustanovil sloviti dunajski deški zbor in zasedel škofovski prestol na Dunaju. Slovenski učenjaki in pevci na dvoru pa so mu delali druščino.

Bosonog koroški fantiček se kar ni mogel odtrgati od knjig in svojih poskusov. S pridnostjo se je prebil skozi šole in postal je svetovno znani fizik in rektor dunajske univerze.

Pri očetu pesniku je vzljubil slovensko pesem in glasbo. Kolikokrat je prepeval tisto njegovo že skoraj ponarodelo: „Šumi, šumi gozd zeleni!“ Romal je daleč po svetu in postal dirigent opere in simfoničnega orkestra na Finskem, v tisti deželici tisočerih jezer, kjer je Slovenec gradil mostove in pisal učbenike za finske, švedske in druge visoke šole.

Med depresijo je tam v Pennsylvaniji hodil v šolo, pa se mu je sredi zime odtrgal podplat z edinih čevljev. Sestra je postrgala zadnji drobiž in mu kupila nove čevlje, da je lahko nadaljeval s študijem. Postal je svetovno znani aerofizik in ravnatelj letalskega inštituta. Ko je končno sloviti izumitelj med preizkušanjem letala našel smrt, se ga je z dolgim, prisrčnim uvodnikom spomnil tudi **The Saturday Evening Post.**

Začel je kot najnižji uradnik pri farnem denarnem zavodu, danes pa je predsednik ene največjih bank, a še vedno je zaveden Slovenec, ki veliko žrtvuje za dobro stvar.

Kot otrok se je zelo rad igral z zmaji in gradil je modele letal. Kot odrasel mož je postal pionir ameriškega letalstva in ustanovitelj ene prvih tovarn letal v Ameriki. Njegov propeler še vedno hranijo v muzeju v Washingtonu.

Ko je hodil v šolo v Collinwoodu, so ga otroci radi dražili zaradi njegovega slovenskega imena. Sramežljivi fantiček se jim je končno umaknil, se s pridnostjo prebil skozi šole in postal mednarodno priznani strokovnjak na področju metalurgije in voditelj prve ameriške vladne znanstvene delegacije v Rusijo. Slovenski profesor, izumitelj in industrialec iz Collinwooda se še vedno živo zanima za Slovence in si ob vsakem obisku Clevelanda ogleda, kaj je novega v naših arhivih. Kot vsak resničen rodoljub, je vsakega slovenskega uspeha vesel.

Ko je bil majhen fantek, mu je očetov prijatelj arhitekt Viktor iz Argentine prinesel igračko, da je postavljal „nebotičnike“. Prijatelj Viktor si je priboril prva mesta v arhitekturi v Argentini, poleg tega pa je tudi odličen slikar in pred dnevi mi je poslal svojo tretjo knjigo v španščini, čudovito lep življenjepis slovenskega znanstvenika Benigarja. Otrok, ki je dobil igračko, pa je postal graditelj resničnih mogočnih nebotičnikov in palač, soprejemnik najvišjega ameriškega arhitektske-

Novice iz Slovenije

NOVA GORICA — Nov hotel bodo gradili v Novi Gorici. Poleg prenočišč — hotel bo imel 246 postelj — bo še vrsta prostorov za razvedrilo gostov. Imeli bodo bazen v zaprtem prostoru, samotrgovine z blagom, ki ga iščejo turisti, razna igrišča in podobno. V hotelu naj bi bilo zaposlenih nad 200 oseb. Jugobanka je odobrila kredit ljubljanski turistični organizaciji Alpe Adria v iznosu 37,6 milijona dinarjev kredita.

LJUBLJANA: Koncem septembra so zaprli na Gospodarskem razstavišču razstavo „Cvet in sad — Hortikultura 70". Obiskalo jo je nad 30.000 obiskovalcev. Največ zanimanja je bilo za kakteje. Pohvalili so se tudi prodajalci knjig pred vsem tistih o kaktejah in gobah. Najboljši materialni uspeh pa so dosegli prodajalci kaktej.

NOVO MESTO: Letošnji narodni dohodek na prebivalca v novomeški občini bo presegel 11.000 dinarjev, izvoz na prebivalca pa bo skoro 400 dolarjev, kar je skoro dvakrat toliko, kot je slovensko povprečje. Industrijska podjetja novomeške občine so v prvih osmih mesecih tega leta izvozila za več kot 14 milijonov različnih izdelkov, kar je za 78% več kot lani. Zadnjega avgusta je bilo v industrijskih podjetjih v novomeški občini zaposlenih 8.174 delavcev. Največ ima zaposlenih IMV in sicer 2.072 delavcev. Tej sledijo Krka, Novoles in Novotekst.

BREŽICE: Gozdno gospodarstvo Brežice si prizadeva, da bi pogozdili z intenzivnimi nasadi čim več površine. V ta namen so zasadli 500 hektarov topolovih plantaž in 400 hektarov intenzivnih nasadov iglavcev. V območju gozdnega gospodarstva Brežice je vsaj 9.000 hektarov le slabo zaraščenih gozdov. Za bodoče imajo v načrtu pogozditev 600 hektarov letno. Nimajo pa še zagotovljenih finančnih sredstev, ker bi za realizacijo vsega načrta, katerega izvedba bi trajala 15 let, potrebovali letno 4 milijone 800 tisoč dinarjev. Teh pa ni.

LJUBLJANA — Združena podjetja slovenskih železarn so sklenila od vsote, ki jo plačujejo za razvoj energetskih objektov, odstopiti 30 milijonov dinarjev za gradnjo jedrske elektrarne pri Krškem, ki jo bosta skupaj financirali SR Slovenija in SR Hrvatska. Čeprav dokončna finančna konstrukcija še ni izdelana, je znano, da bo vsaka republika prispevala polovico stroškov za omenjeno elektrarno z močjo 600 megavatov. V Sloveniji naj bi investicijski denar zbrali z soudeležbo elektrogospodarstva in velikih potrošnikov. Združene železarne podpirajo zamisel o finančni konstrukciji. Računajo, da bi morali pri skupni potrošnji električne energije vseh treh železarn, ki bo znašala letno 1970 okoli 900 milijonov kilovatnih ur, prispevati za jedrsko elektrarno okoli 300 milijonov novih dinarjev. Sedaj določenih 30 milijonov, ki so jih železarne namenile za financiranje jedrske elektrarne, je torej šele desetina potrebnih stroškov.

RADENSKA: V zdravilišču Radenska so leta 1960 nalili nekaj nad 23 milijonov steklenic zdravilne vode. Letos pa nameravajo poslati na trg 180 milijonov steklenic te vse bolj iskane pijače. Kljub temu povpraševanje še vedno presega ponudbo, ker že več mesecev uprava ne more ustreči naročnikom. V načrtu pa je ureditev še ene polnilne linije, ki so jo že naročili, tako da bodo v Radencih nalili lahko okoli milijon steklenic dnevno.

KOČEVJE: Kočevski rudnik bodo ukinili in bodo rudarji dobili zaposlitev v letu 1972 v novi tovarni, ki jo bodo ustanovili in zgradili v Kočevju. To bo obrat industrije ELME iz Črnuč. Če bo šlo vse po načrtu, bodo gradbena dela nove tovarne v Kočevju končana do sredine prihodnjega leta, na kar bi takoj začela tovarna s poizkusno proizvodnjo. Z rednim poslovanjem pa spomladi leta 1972.

Umrli so od 5. do 9. oktobra:

LJUBLJANA: Kristina Krašovic r. Majcen, Drago Gruškovnjak, brivec, Hinko Sitar, šofer v p., Ivana Vajs r. Jeras, Danilo Jakša, up., Valentin Osredkar, izumitelj, Marjana Hribar vd. Bradač r. Sajevic, Ciril Kregar, trg. poslovodja, Vinko Racman, up., Evgen Fischer, grav. m., Cecilijo Woelfling r. Legat, Franc Zupančič, žel. uradnik c p., Franc Masič, up., Jože Drenik (88), up., Dr. Krisper Kovač Marija, zdravnica.

MARIBOR: P. Ludvik Jeza DJ, Iva Kulovec r. Korbar, uč. v p., Adolf Habjanič (67), up., Adolf Ritonja (64), up., Lojze Gričnik, redovni brat DJ, Otilija Gselman (64), up., Marija Jurečko (78), up

RAZNI KRAJI: Peter Šetina, up., Sevnica ob S., Anton Grdina, Šentjur pri Celju, Jože Boh, Grosuplje, Pepca Marchel r. Drol, Otoče, Julij Malešič, Metlika, Albert Dolinšek, miz. v p., Sp. Hrušica, Franc Garbajs, Babna gorica, Emilija Leskovšek r. Pintar, Duplica,

UMRL JE IVO KERMAUNER

Znani mednarodni in olimpijski telovadec, večkratni mednarodni prvak Ivo Kermauner, član bivše orlovske, pozneje Slovenske fantovske zveze, je umrl na Ježici 13. oktobra. Mesec dni poprej se je vrnil s Koroške, kjer je zadnja leta živel, v domovino.

Z Martinom Fierrom je zrastel slovenski ugled

Z razkošno izdajo slovenskega prevoda najbolj znamenite argentinske velepesnitve „Martin Fierro" se je močno dvignil slovenski ugled in Slovenci smo z njo dobili vrsto novih prijateljev in občudovalcev v Argentini. Kakor smo že omenili v Svobodni Sloveniji, je več argentinskih časopisov in revij poročalo o tem prevodu. V nedeljski prilogi uglednega argentinskega dnevnika „La Nación" je bila posvečena cela stran slovenskemu prevodu in je bil članek opremljen s slikama dr. Tineta Debeljaka in gospe Danice Petriček. Lepo delo so storili tudi slovenski skavti, ki so izročili prevod muzeju „José Hernández", ki nosi ime po avtorju tega argentinskega epa in kjer so zbrani vsi prevodi v tuje jezike. Ravnatelj muzeja je izjavil, da je slovenski prevod ena izmed najlepših izdaj v tujih jezikih.

Nov korak je napravil Slovenski dom v San Martinu. Njegovi zastopniki — predsednik Franc Zorko, blagajničarka gdč. Saša Hartman in tajnik Rudolf Smersu — so dne 21. oktobra v slovesni avdienci izročili sanmartinskemu županu polkovniku C. C. Fragniju slovenski prevod, ovit v platno s slovenskimi ornamenti (delo gdč. Zorko Kristine). Knjigo je županu izročil g. Zorko s primernim nagovorom. G. župan je sprejel knjigo z vidnim zadovoljstvom ter se zanimal za razne podrobnosti v zvezi s prevodom (kdo je izvršil prevod tega ogromnega dela, kdo reliefe in ostale slike, kdo je tiskal itd.) — O tem obisku je dne 27. oktobra poročal največji argentinski dnevnik „Clarin", ki je pohvalil delo Slovencev v Argentini tako na kulturnem kakor tudi na drugih področjih.

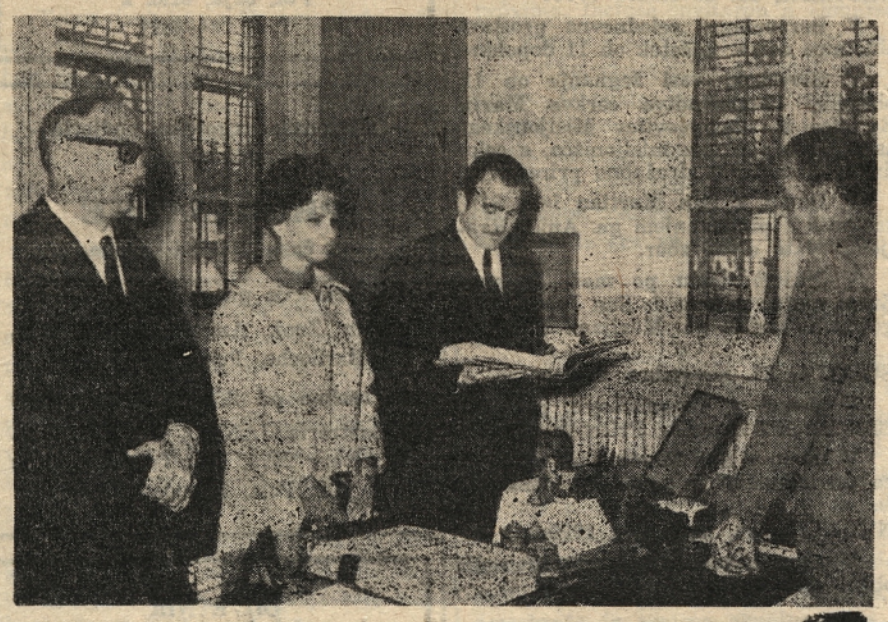

Zastopniki slovenskega doma v San Martinu izročajo sanmartinskemu županu polkovniku Fragni-ju slovenski prevod Martín Fierra.

Slovenci v Argentini

BUENOS AIRES

Pevsko glasbeni festival

V soboto, 31. oktobra je bil v slovenski hiši pevsko glasbeni festival, ki sta ga organizirali Slovenska fantovska zveza in dekliška organizacija. O lepem uspehu bomo poročali v prihodnji številki.

Inž. Lojze Battelino, pečarski mojster, Menger, Avgust Sukič, direktor, Žalec, Stanko Grzetič, Blejska Dobrava, Lovrenc Salaj, župn. upr. na Tinju pri Slov. Bistrici, Terezija Plešec, up., Preska, Edo Keran, Hrvača, Terezija Tratnik (Dularjeva mama) Šentvid pri Stični, Franjo Kunc, Majstrov borec, Šmartno pri Litiji, Matija Nečemer (94), Gržeča vas pri Krškem, Janez Koželj, pred. obč. sodišča, Slovenjgradec, Ivanka Klinec r. Erklavec (78), Šentpavel pri Domžalah, Ljudmila Mramor r. Lavrič, šol. upr., Šivče na Blokah

Nova slovenska knjiga

LUDOVIK PUŠ:

„KLASJE IZ VIHARJA" ..

Nedavno so ljudje z veseljem prebirali prvo memoarsko delo Ludovika Puša, ki je izšlo v knjižnem daru Družbe sv. Mohorja v Celovcu za leto 1970 in sicer „Podobe iz otroške dobe manderskega Ludveka". V tej knjigi spominov je Puš opisal leta svoje otroške dobe in mladosti: „Sosedove jaslice, Konec Kralja Boltežarja, Ludvetova Velika noč, Romar na Zaplaz, Ministrant, Bernardov sejem v Stični, Primskovski zvon, Pastir v Goricah, God strica Naceta in Študent". V tej novi knjigi pa se je ustavil ob treh velikih življenjskih mejnikih: Ko je opravljal službo prefekta in učitelja slovenščine na kmetijski šoli na Grmu, kako je postal pevec vodnik Dolenjske metropole in kako je odločilno sodeloval pri duhovni obnovi osrednje slovenske kmečke stanovske organizacije, Kmečke zveze.

O tej zanimivi novi knjigi Ludovika Puša bomo poročali obširneje v prihodnji številki, je pa že v prodaji v Dušnopastirski pisarni v Slov. hiši.

V soboto, 21. novembra bo maša in komemoracija za pokojnim predsednikom Narodnega odbora za Slovenijo dr. Miho Krekom.

Vsak teden ena

POMLAD

Fran Ksaver Meško

Čuj
v drevju pred hišo: „Cicifuj, cicifuj!"
V gozdu nad hišo: „Kuku, kuku!"
S ceste pod hišo: „Živ-živ, živ-živ!"
Pleše tam vrabčičev rod nagajiv.
Lastovka v zraku vsa srečna cvrči,
brzo ko pšica mimo leti.
Bel ko peča je ves sadovnjak,
vonja in petja poln mlačni je zrak —
zopet v deželi pomlad je, pomlad

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

2. novembra 1950. — Št. 44

ZA ŽELEZNO ZAVESO

TITOVA JUGOSLAVIJA: 250 podanikov bivše nemške vojske je bilo pomiloščenih in vrnjenih v Nemčijo; v FLRJ so bili obsojeni zaradi vojnih zločinov.

Tito je govoril v Zagrebu na kongresu AFŽ in med drugim potolažil prebivalstvo, da bo v kratkem prišla iz ZDA živilska pomoč „brez vsakih pogojev".

Po zanesljivih virih smo zvedeli, da je zagrebški nadškof dr. Stepinac v Titovih zaporih resnično zbolel, čeprav titovci to zanikajo.

Nadškof dr. Stepinac je pokazal svoje posebno prijateljstvo do Slovencev med drugo svetovno vojno, ko je sprejel v svojo nadškofijo in v njej tudi nastavil nad 300 slov. duhovnikov, katere so nacisti pregnali iz Gorenjske in Štajerske. Ko je za to plemenito gesto zvedel predsednik NO za Slovenijo dr. Miha Krek v Londonu, se mu je preko londonske radijske postaje javno zahvalil, kar nacistom in njihovim satelitom ni bilo prav nič po volji.

Poleg nadškofa dr. Stepinca in številnih slovenskih in hrvaških katoliških duhovnikov trpita v zaporih tudi še dva hrvatska škofa dr. Čule in dr. Čekada. Tako so Titovi zapori še stalno prenapolnjeni. Prav tako koncentracijska taborišča, v katerih trpe številni slovenski in hrvatski kulturni delavci, ki so bili odločni protikomunisti...

---

ga priznanja in glavni graditelj L'Enfant Plaze v Washingtonu, ki so jo kritiki označili kot „zmagoslavje arhitekture". Tudi Denver Hilton hotel, kjer včasih zborujejo naše jednote, je postavil ta naš slovenski rojak.

Večkrat je pomagal očetu v mesnici, toda vedno so ga mikale tudi knjige. Postal je zdravnik in profesor, mornariški kapitan in poveljnik slovite plavajoče bolnišnice U.S.S. Repose, pa tudi zdravnik predsednika Kennedyja in takratnega podpredsednika Johnsona v Beli hiši. „Seveda še čitam slovensko," mi je odgovoril in dodal: „Reci mi samo Rudi!"

Začel je kot delavec in kmet, danes pa ima eno največjih razpečevalnic pijač v Ohio in eno največjih farm v Floridi. Podjetni John Drenik, ki korajžno nosi svojih osem križev, in njegova prijazna ženka, se zaradi uspehov nista prav nič prevzela. Ostala sta čisto lepo domača in za slovenske zadeve sta darovala dosti več, kakor je na splošno znano.

Ko je eden naših najbolj marljivih sodelavcev v Clevelandu Mr. Jakob Strekal pripeljal Drenikove na obisk, so s sabo prinesli tudi zaboj žlahtnega slovenskega vinčka. Pri tej kapljici smo se nekaj dni pozneje pobratili tudi z ing. Kisovcem, slovenskim izumiteljem rotafix letala, ki je eden vodilnih strokovnjakov Boeing tvrdke. Veseli smo ga bili nele kot slovitega izumitelja, ampak tudi kot povsem preprostega in prijaznega človeka. Ing. Kisovec je z zanimanjem pregledal naše gradivo o drugih slovenskih strokovnjakih v letalstvu in vesoljstvu. Zelo je pohvalil tudi izvrsten okus naših slovenskih mojstrov Matije Plečnika in Jožeta Žnidaršiča, ki sta nam zgradila lično študijo, kjer med počitnicami in za „weekend" navadno odrinemo kakih 14 ali 16 ur na dan.

Ker ni imel denarja za vozni listek, se je na črno vozil s tovornim vlakom. Danes je ravnatelj ene največjih tovarn lepenke v Argentini, vozi pa se legalno z letali po vsem svetu in dostikrat predava o novih metodah v svoji industrijski stroki. Ostal je preprost in zaveden Slovenec.

S pridnostjo se je prebijal skozi šole doma in na tujem, postal je profesor in ravnatelj raziskovalnih inštitutov v Ljubljani, Monakovem in v Ameriki, pa tudi svetovno znani strokovnjak na področju makromolekularne kemije, pisec nad 200 znanstvenih razprav in eden najbolj iskanih predavateljev po vsem svetu. Vkljub stiski za čas dr. Peterlin vsakemu angleškemu pismu, ki ga pripravi tajnica, tudi sam doda še kako prijazno vrstico v slovenščini.

Svoje pismo je začel pisati v Buenos Airesu, nadaljeval ga je v Limi, kjer je dirigiral, končal in odposlal pa iz Lincoln Centra v New Yorku. Med drugim piše: „Vaše publikacije bodo zelo dvignile slovenski ugled po svetu in narodno zavest v naši mladini. Morda je to nehvaležno delo, je pa zato tem bolj potrebno." Skoraj isto kot ta mednarodno priznani slovenski dirigent nam je pred odhodom rekla prijazna učiteljica gdč. Pavli in isto nam je pisal g. ravnatelj Mohorjeve družbe, ko se je skupaj z mnogimi drugimi kulturniki zavzel tudi za slovensko izdajo takih publikacij, češ, da baš nekaj takega naša mladina nujno rabi.

Začel je operirati v stari zapuščeni hiši, danes pa ima za sabo že nad 33.000 operacij in delo se razvija v novi moderni bolnici z nad 300 posteljami, blizu katere stoji še velika moderna šola za bolničarke. Misijonski zdravnik na Formozi, dr. Janež, noče za vse svoje delo sprejeti niti dolarja plačila. Skromni zdravnik, čigar delo najbrž presega uspehe svetovno znanega zdravnika Schweitzerja, je dobil formoško nagrado „dobrega človeka," s katero so pozneje počastili tudi misijonarja Rebola iz Clevelanda. V pismu naroča pozdrave za starosto Janeza Varška v Clevelandu.

„Čitala sem, da zbirate gradivo o Slovencih, ki so po svetu kaj pomembnega dosegli," mi je pisala slovenska ženica iz Pennsylvanije. „Prilagam Vam časopisni izrezek o mojem sinu Štefanu, če bi mogoče tudi spadal v Vašo knjigo." Z veseljem smo raziskovali dalje in ugotovili, da je Štefan predsednik ameriške korporacije in skupaj z bratom vodi tvrdko, ki je v prejšnjem letu dobila ameriško nagrado, kot ena izmed tistih sto ameriških tvrdk, ki so v tem času doprinesle največji delež k znanstvenemu in industrijskemu napredku Amerike. Ali bi kdo sploh kdaj vedel, da je Štefan slovenskega rodu, če bi bili čakali le še nekaj let, ko bi njegova dobra mamica več ne mogla čitati slovenskih listov in napisati tistega nadvse dragocenega pisemca?

———

To so le majhni drobci iz našega bogatega gradiva o podvigih Slovencev po svetu. Sam sem začel zbirati to gradivo pred osemnajstimi leti, ko sem delal kot zidarski strežnik pri Kovačevih v Clevelandu, ob večerih pa hodil v šolo. Danes ima naše raziskovalno središče po vsem svetu razpredeno omrežje sodelavcev, od visoko kvalificiranih profesorjev in celo enega bivšega rektorja, pa tja do navdušenih študentov, društvenikov in rodoljubov vseh mogočih poklicev. Čeprav v člankih zaradi pomanjkanja prostora in časa navadno navajamo le nekatere najbolj izrazite osebnosti, bodo v naših tozadevnih knjigah vsaj na kratko omenjeni tudi vsi drugi znani primeri nadpovprečnega slovenskega uveljavljanja v svetu: v politiki npr. že občinski svetovalci, vsi župani, državni in zvezni zakonodajavci, vsi višji upravniki, sodniki, itd. Vključiti želimo tudi vse naše med tujci priznane umetnike, pisatelje, igralce, športnike, prvake iz najrazličnejših področij, tovarnarje in velepodjetnike, prejemnike raznih nagrad, priznanj, častnih diplom, vojaških in drugih visokih odlikovanj, itd. Želeli bi našteti vse slovenske unizerzitetne profesorje kjer koli po svetu, vse naše vodilne raziskovalce in znanstvene delavce, vse tiste zdravnike, inženirje, arhitekte, unijske voditelje, itd., ki s svojim delom ali vplivom izstopajo (vodijo oddelke ali ustanove, publicirajo, gradijo nadpovprečne objekte, raziskujejo, so široko znani zaradi svojega dela ali vpliva, itd.). Tudi Slovence, ki se udejstvujejo v tujem turizmu kot ravnatelji večjih potovalnih družb, lastniki večjih hotelov ali motelov, letovišč, itd., bi radi v posebnem poglavju vsaj na kratko opisali. Dodati bi želeli tudi vse slovenske posameznike in skupine, poklicne ali amaterske, ki so s svojimi izvajanji dosegli pomembnejše uspehe pred tujo publiko, npr. v tujih gledališčih, operah, na televiziji, itd.

V vsakem slučaju rabimo življenjepis osebe ali opis skupine, kako primerno fotografijo in čim več dokumentacije, npr. poročila iz tiska (z navedbo lista in datuma), slike nagrad ali diplom, slike tovarn, izumov ali proizvodov, kopije patentov, itd.

Ogromno takega in podobnega gradiva že imamo, zavedamo pa se, da so povsod tudi še vrzeli. Te vrzeli bomo skušali mašiti še do konca tega leta, potem pa se bomo vrgli na rokopis prve obsežne angleške izdaje. Torej, do konca decembra je še čas za prvo izdajo. Tiste zamudnike, ki sem jim že pisal po petkrat ali desetkrat, bi bilo morda malo sram, če bi vedeli, kako hitro in prijazno so npr. odgovorili iz Harvarda, iz Kraljevske biblioteke na Švedskem, iz univerze na Dunaju ali v Sydneyu, iz Smithsonian Institution ali iz Etiopijskega dvora. Še je čas, da se odzovejo. Tudi vsem drugim se še vedno toplo priporočamo za naslove, napotke in gradivo. Za vsako pomoč se bomo vsakemu imenoma zahvalili tudi v knjigah, najpridnejše pa uvrstili med „contributors" že na naslovni strani. Toda čas za prvo izdajo se hitro izteka, zato prosimo, da **pohitite**. Naslove, napotke in gradivo pošiljajte na naslov:

Dr. Edi Gobec
Department of Sociology
Kent State University
Kent, Ohio 44240, USA

Mladinski športni dnevi

NOGOMET

V oktobru so se končno odigrale še zadnje tekme v nogometu. Kakih večjih presenečenj ni bilo. Pripomniti je le, da je bila ekipa iz Ramos Mejía izključena, ker se ni predstavila v igri proti San Martinu.

Zadnji rezultati so sledeči:

Morón 4 — Adrogué/Berazategui 2
Slovenska vas 7 — San Justo 2
Morón je tudi prejel točke ker se San Martín ni predstavil.

Lestvica v nogometu je torej sledeča:

Slovenska vas	8 točk
San Justo	6 „
Morón	4 „
San Martín	2 „
Adrogué/Berazat.	0 „

MLADINSKI POKAL

Z nogometom je bilo tudi zaključeno vse športno udejstvovanje letošnjih mladinskih tekmovanj. Prvo mesto in prehodni pokal si je priborila mladina iz Slovenske vasi. Končna lestvica po seštetju točk vseh panog je sledeča:

1. Slovenska vas	50 točk
2. San Martín	42 „
3. Morón	35 „
4. Ramos Mejía	19 „
5. San Justo	19 „
6. Berazategui	6 „

Tako mladinski pokal, kot predhodni pokal in medalje iz lahke atletike, bodo podeljeni zmagovalcem na letošnjem mladinskem dnevu, v nedeljo, 8. novembra na Pristavi v Moronu.

PO ŠPORTNEM SVETU

Na XII. evropskem plavalnem prvenstvu v Barceloni je največ uspehov žela ekipa iz Vzhodne Nemčije, ki je dobila 16 zlatih, 8 srebrnih in 10 bronastih medalj, za njo je bila Sovjetska zveza s 6, 4, 8 in ZNR s 4, 6, 3 medaljami. Jugoslavija je dobila 3 srebrne in eno bronasto medaljo. Srebrne je prejela Mirjana Šegrtova za kravl z 1:00,8, 200 delfin 2:24,5 in 100 m delfin z 1:05,9, vaterpolisti pa so bili tretji za Sovjetsko zvezo in Madžarsko.

Na evropskem mladinskem prvenstvu v Parizu je mlada mariborska dijakinja Stanka Lovšetova zasedla v skoku v višino četrto mesto s 170 cm, prvo mesto s 174 cm je osvojila Nizozemka Van Zoorn; isto višino sta preskočili tudi Gronkovskaja (SZ) in Gaetner (ZNR).

Za dobro volio

Rana ura

„Kdaj zjutraj vstaneš, Nace?"

„Brž ko sonce posije na okno. — Pa ti?"

„Tako kot ti."

„Pa sem te zadnjič klical ob enajstih, in so mi rekli, da spiš."

„Seveda, moja soba je na nasprotni strani."

IZBIRA

Mogočni Bog poklical je Adáma,
rekoč: „Prijatelj moj, takó sem sklenil:
da ne bilá oba bi zmeraj sama,
bi rad vsaj tebe pametno oženil.
Po volji vzemi v zakon rajsko devo!"

Od silne sreče Adam je zavrisnil;
a tisti hip mu Bog je že potisnil
v ljubezensko naročje samko Evo.

*

Zapisal sem nekoč to basen kratko,
ko volil sem edino kandidatko.

Slov. dom Carapachay
PRVA TOMBOLA
27. decembra 1970

Naš dom, San Justo

PRISPEVAJTE ZA TLAKOVANJE CEST V ROŽMANOVEM ZAVODU!

OBVESTILA

SOBOTA, 7. novembra 1970:

Koncert združenih pevskih zborov.

NEDELJA, 8. novembra 1970:

Mladinski dan na Pristavi.

Tranijsko snidenje pri č. g. Skvarči v Lujanu v Colegio San José. Opoldne skupno kosilo. Prijavite se do 1. novembra v domu v San Martinu, telefon 755-1266.

SOBOTA, 14. decembra 1970:

Ob 20 izredni občni zbor Slovenske hranilnice.

V Domu v San Martinu ob 19.30 drugo skioptično predavanje g. L. Erjavca o lepotah Slovenije (Ljubljana. Dolenjska).

NEDELJA, 15. novembra 1970:

V Berazategui celodnevna proslava obletnice doma. Začetek ob 11 dopoldne.

V Slovenski vasi žegnanje ob 11 obletnici blagoslovitve cerkve Marije Kraljice in blagoslovitev Misijonskega zavoda Baragovega misijonišča, s celodnevno versko in družabno prireditvijo.

V Domu v San Martinu ima SDO sestanek s predavanjem ge. Anice Kraljeve. Nato občni zbor.

V Našem domu po maši sestanek Zveze mater in žena iz San Justa. Razgovor bo vodila ga. Marijana Batagelj.

SOBOTA, 21. novembra 1970:

V domu v Carapachayu prirejata SDO in SFZ čajanko. Pričetek ob 21.

V Domu v San Martinu ob 20 asado za vse članstvo in prijatelje doma.

NEDELJA, 22. novembra 1970:

V Slomškovem domu ob 10 redni občni zbor društva.

ČETRTEK, 26. novembra 1970:

V domu v San Martinu ob 18.30 setanek Lige Žena Mati s predavanjem ing. Matičiča: Severna Amerika, Vetrinj

NEDELJA, 6. decembra 1970:

V Našem domu v San Justu 2 veletombola.

NEDELJA, 27. decembra 1970:

V Slovenskem domu v Carapachayu prva tombola.

ZVEZA ŽENA IN MATER

Pripravljene z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo so se vršile po vseh slovenskih domovih proslave materinskega dneva.

Zveza slov. žena in mater čuti dolžnost, da se imenu vseh mater iskreno zahvali vsem, ki so kakor koli pripomogli do prisrčnih prireditev v veselje in spodbudo mamicam.

Pevske vaje za božični sestanek bomo imele vsak petek ob 18.15 v Slomškovem Domu pod vodstvom prof. Osane.

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

Slovensko trgovsko podjetje nudi mesto
PRODAJALKE
v času poletne sezone.
Informacije pismeno na naslov:
Marija Znoj, Angel Gallardo 210, Bariloche, Pcia. Río Negro
ali osebno od 2. do 10. novembra v Sastrería JANKO, Av. Angel T. de Alvear 2973, Don Torcuato, Ruta 202, Pcía. Buenos Aires.

ODVETNIK
Dr. FRANC KNAVS
TUCUMAN 1455,
piso 9, oficina "E", Capital
T. E. 45-0320
Uradne ure vsak dan od 17—20
Po dogovoru tudi izven tega urnika

Prelepa je lanuška fara..., z zadovoljstvom pojo vaščani Slov. vasi. Drugi, ki jih pot zanese v ta slovenski kraj, se pa tudi ne morejo načuditi, kaj vse se je v cerkvi in okrog cerkve Marije Kraljice naredilo zadnje čase.
Mnogo jih je med nami, ki že dolgo ali pa celo nikoli niso obiskali Slovenske vasi. Pa se splača pogledati, pod vsakršnim vidikom... Prav lepa prilika za to bo

V NEDELJO, 15. NOVEMBRA

in sicer kar ves dan, kajti:

dopoldne ob desetih bo „žegnanje" ob 11. obletnici blagoslovitve cerkve Marije Kraljice: koncelebrirana maša z msgr. Oreharjem, vikarjem Petkom in rektorjem misijonskega zavoda Sodjem.

opoldne kosilo

popoldne ob štirih pete litanije Matere božje, po njih pa BLAGOSLOVITEV POSLOPJA MISIJONSKEGA ZAVODA s kratkim programom. Nato družabni del z misijonskim srečolovom.

ROJAKI! Kaj, če bi spet enkrat množično poromali v Slovensko vas k Mariji Kraljici in med prijazne rojake? Pridite, zelo vas bomo veseli!

Na svidenje, Vam kliče že zdaj
Baragovo misijonišče

II. VELETOMBOLA
6. decembra 1970

DRUŠTVENI OGLASNIK

Sejo učiteljskega sveta Zedinjene Slovenije za sestavo učnih knjig bo v sredo, 11. novembra, ob 18.30 v Slovenski hiši. Vabljeno vse učiteljstvo.

Vaditeljem telesne vzgoje na osnovnih šolah: Obvezna vaja za nastop na Mladinskem dnevu bo v nedeljo, 8. novembra, ob 13. Zberemo se na Pristavi za odhod na kraj, kjer bo vaja.

Srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka: Sklepna seja profesorskega zbora bo v soboto, 7. novembra, ob 18 v Slovenski hiši.

4. PRISTAVSKI DAN
bo 10. januarja 1971

Slovenski dom v San Martinu
vabi vse članstvo in prijatelje na
ASADO
v soboto, 21. novembra, ob 20
Prijavite se pri odbornikih (4 nove pese) do 17. novembra.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual Nº 996.221

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1970: za Argentino $ 2.900.— Pri pošiljanju po pošti $ 3.000.— ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

Slov. dom Carapachay
SDO SFZ
vabita na
ČAJANKO
Sobota 21. nov. ob 21.
Ob zvokih stereofonije Audinac!

PORAVNAJTE NAROČNINO!

SDO **SFZ**

18. mladinski dan

V nedeljo, 8. novembra na Pristavi

Program:

- **ob 8.00** odbojka: Adrogué — San Martín; Lanús — Ramos Mejía; zmagovalec 1. tekme — Morón; zmagovalec 2. tekme — San Justo.
- **ob 11.30** mladinska sv. maša, nato kosilo
- **ob 15.00** popoldanski program:
  - nastop otrok iz Morona
  - nastopi šolskih otrok iz vseh okrajev Velikga Bs. Airesa — pod vodstvom prof. Tineta Vivoda
  - Nastopi deklet in fantov: Adrogué, Lanús, Ramos Mejía, San Justo in San Martín
  - Zaključna tekma v odbojki in rokomet

COOPERATIVA DE CREDITO "S. L. O. G. A."
LIMITADA

Bmé. Mitre 97 **Ramos Mejía** **La Matanza**

Convocatoria

De conformidad con lo dispuesto por los artículos 19º y 20º de los Estatutos, se convoca a los señores socios a la Asamblea Extraordinaria que se realizará el día 14 de noviembre de 1970 a las 20 horas, en el local social, calle Bmé. Mitre Nº 97, Ciudad de Ramos Mejía, Partido de La Matanza, Provincia de Buenos Aires, para tratar el siguiente

Orden del día

1. Designación de dos asambleístas para firmar el acta de esa Asamblea Extraordinaria.
2. Elección de una comisión escrutadora según lo dispuesto por el Art. 23º de los Estatutos sociales.
3. Consideración de la reforma de los artículos 2º, 3º y 34º inc. m. de los Estatutos sociales.

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

BERAZATEGUI — nedelja 15. novembra

Obletnica blagoslovitve doma in ponovitev srebrne maše *preč. g. Jožeta Guština.* Začetek celodnevnega sporeda bo s sv. mašo ob 11.

Vsi rojaki lepo vabljeni!

25 letnica — Zaključna proslava

KONCERT SLOVENSKE PESMI

Združeni pevski zbori – dirigent Jože Omahna

Dvorana Slov. hiše, sobota, 7. nov. 1970 ob 20
Vabi Zedinjena Slovenija

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT
Uraduje od 17.30 do 19.30 ure.
Ponedeljek, sredo, petek.
Lavalle 2331, p. 5, of. 10
T. E. 47-4852

UNIV. PROF.
DR. JUAN BLAZNIK
špecialist za ortopedijo in travmatologijo
Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20
C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855